

לשוויטט בעולם, ועומדת בتوزה
הרקייע המתחזון מאוםם הרקייעים
שלמטה שמניגים תונן העולם.
ובאותו רקייע עומד ממנה אחד
ששמו סחדיא"ל, וממנה על
הרקייע הנה, ונוטל את כל אותן
התפלות שנדרחו, שנקראות
תפלות פסולות, וגוננו אותן, עד

שנדוון (שבט) אותן עד.
אם שב לרפונו כראוי ומתפלל
תפלה זכה אחרת - אותה תפלה
זוכה בשעוולה, נוטל אותן הממנה
סחדיא"ל את התפלה זו,
ומעלה אותה לעלה, עד
שפוגשת באורה תפלה זהה,
וזולות ומתרבות כאחד
ונכנות לפניהם מלך הקדושים.

ולפעמים נדחתת אותה תפלה,
משום שאותו אנשים נמשך אחר
הצד الآخر, והוא נטמא באותו
צד, ונוטל אותה אותו ממנה
שbabתו הצד الآخر בטמא. ואז
עומד אותו הצד الآخر בטמא,
עליה ומזכיר את חטאיו אותו
האדם לפניו הקדוש ברוך הוא
ומסתין עליו לעלה. וכך כל
התפלות וכל הנפשות,
בשועלות, כלן עלות ועומדות
לפניהם היכיל הנה, והמנגה הנה
עומד על פתח היכיל הנה
להכניות נשמות ותפלות, או

לרחומן החוצה.

מעל לפתח הנה יש פתח אחר
שהקדוש ברוך הוא חומר לו,
ונפתח שלוש פעמים ביום ולא
געלו, ועומד לאותם בעלי
תשובה ששופכים דמעה
בתפלתם לפניו רבונם. וכך
השערים והפתחים הנעלים, עד
שנבראים ברשות, ברט לשעריהם

הכלו שנקראים שעריהם דמעה.
ובשההפלחה הוא של הדמעה
עליה למעלה להבנס באוקם
השערים, מזעפן אותו אופן

וקיימא גו רקייעת תפאה מאינון רקייעין
דلتתא, דמדברי גו עלמא, ובהו רקייעא,
קיימא חד ממנא די שמיה סחדיא"ל, וממן
על האי רקייעא. ונוטיל כל הגני צלותין
האתדרחים, האקרון צלותי פסילאן וגניז לון,
עד דאייתין (נ"א רהט) ההוא בר נש.

אי תפ לגבי מאריה קדקה יאות, וצלי צלותא
אחרא זכה זכה, ההיא צלותא זכה כד
סלקא, נטיל ההיא ממנא סחדיא"ל האי
צלותא, וטליק לה לעילא, עד דאערע בההיא
צלותא זכה, וטלקין צלותא זכה, וטלקין בחדרא,
ועאלין קמי מלפא קידישא.

ילזמנין אתדרחיא ההיא צלותא, בגין דהו
בר נש אטמשע בתר טרא אחרא,
וайהו אסṭaab בההיא טרא, ונטיל לה ההיא
ממנא די בההיא טרא אחרא מסאבא. וכדין
קיימא בההיא טרא אחרא מסאבא. טליק
ואדרבר חובי דההיא בר נש קמי קדרשא בריך
הוא, ואסטי עלייה לעילא. ועל דא, כל
צלותין, וכל נשמתין, פד סלקין, כלHon
סלקין וקיימן קמי היכלא דא. והאי ממנא
קיימא עלفتحה דהיכלא דא, לאעלא
נשמתין וצלותין, או לדחיא לון לבר.

לעילא מהאיفتحה, איתفتحה אחרא,
דקודשא בריך הוא חתר לה
ו�포תח פلت זמני ביומא, ולא אנעל,
וקיימא לאינון מאריהון דתיזובתא, די אוושדין
דמעה בצלותהון קמי מאריהון. וכל פרעין
ופתחין געלו, עד דעילי ברשׂותא, בר פרעין
אלין, האקרון שערי דמעה.

יבד האי צלותא דדמעה סלקא לעילא,
לאעלא באינון פרעין, איזמן ההיא
אופן קיימא על שית מה חיוון רברבן,